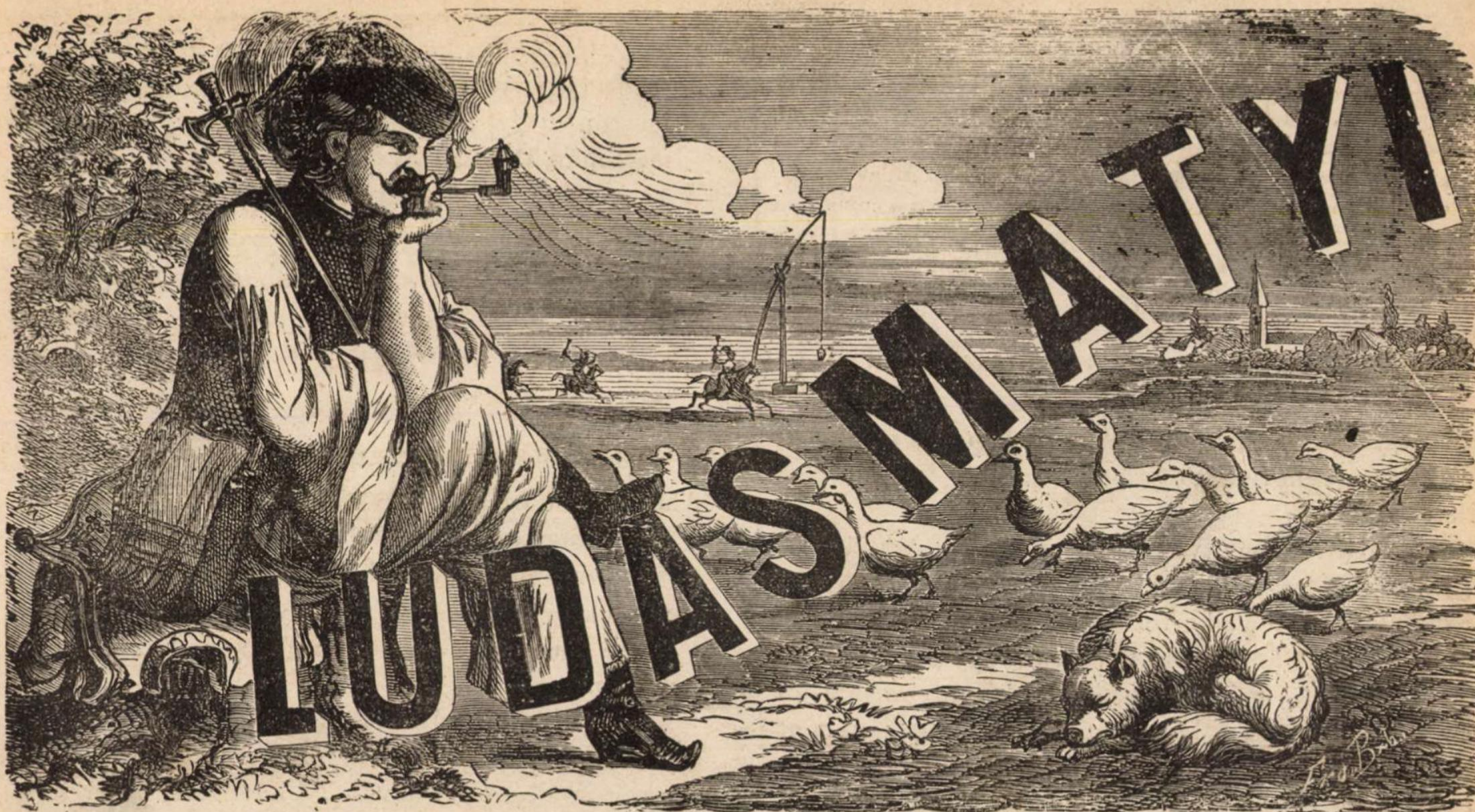

V. ÉVFOLYAM.
Megjelenik
minden vasárnap
ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ-HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, oktob. 1.
1871.
40. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető után
tisztelet-példány jár.
Egyes példány ára helyben: 10 kr.

Szerkesztői iroda:
VÁROSHÁZTÉR 6. SZ,
ide küldendő mindenféle kézirat, mely „Ludas Matyi"-nak van szánva.

Hohenwarthiana.

Ribillio, veszedelem!
Tusára készül a cseh,
Még tán emberhalál is lesz,
Nem tréfa, teremtutcse.
Meg van irva az újságban,
Hogy az osztrák már is fél,
S Buda-Pestre segitségért
Ugy elszaladt, mint a szél.
Megijeszté őket a cseh avángárd,
A melynek hős parancsnoka Hohenwárth!

Fenyegetve van a reichsráth,
Ez ujdon épült erőd,
Ezt veszi ostromlás alá. .
A cseh mindenek előtt.
S ha mint győző ezen várba
A cseh nemzet bele ül,
Az osztráknak akkor állnak
Még csak dolgai csehül.
Nem fog akkor ő semminek szabni árt,
Azt kell tenni, a mit meghagy Hohenwárth!

S ha az osztrák elmenekül,
Ott hagyván a reichsrathot,
Oly nagy lesz a veszedelem,
Minőt senki nem látott.
Lajthán innen és Lajthán túl
Mindenféle natio . .
Ezt kiáltja: — nem kell quota,
Nincsen delegatio,
Nem kell nekünk az adósság miliárd . . .
Fizesse ki az osztrák vagy Hohenwárth!

Fel vitézi bugyogónak,
Cilindernek és frakknak!
Keljetek fel védelmére
A reichsráthos uraknak,
Mert ha 67-ben készült
Alkotmánytok összedül:
Bizony, bizony ti nektek is
Lészen dolgotok csehül.
Mi nem félünk; ha nem használ nem is árt,
A mit kezdett s a mit végez Hohenwárth!

Kotnyeles.

Mutatványul

azon hét, nyolcz ezer darab hivatalért esdő folyamodvány közül, melyeket a pestbudai reggeli és estveli postáról, talyigán szállitanak az igazságügyministerium igtató hivatalába. Az alábbi három kérvény ugy potyogott el az uton a kérvényczők rendkivüli szerencséjére, a mennyiben Bittó Stefi a Ludas Matyinak hüséges olvasója lévén, folyamodványaik bizonynyal el fognak olvassatni az igazságügyminister által is.

I.

Nagyméltóságu Igazságügyminiszter ur!

Kegyelmes uram!

Mély alázattal folyamodom a Piripócsi járásbiróságért következő bizonyitványaim ide fektetése mellett:

Az A) alatti bizonyitvány szerint az éretségi vizsgát mint a bideskuti kataszteri hivatalnál alkalmazott dijnok a legjobb sikerrel letettem;

a B) alatt mellékelt okirat tanusitja, hogy én az 1867-i áldásthozó kiegyezkedés előtt már a provisoriumban az osztrákmagyar államot hüségesen szolgáltam mint accessista a csabacsüri dohánybeváltó hivatalnál;

a C) alatti erkölcsi bizonyitvány tanusitja, hogy én sohasem tartoztam a földosztogatók közé, követválasztásoknál mindig a magas kormány pártfogoltja, az az a Deákpárt mellett korteskedtem, s most is teljes szivemből kiálltom: éljen a nagyméltóságu magyar királyi minisztérium! éljen kegyelmes uram! éljen a jobb oldal, éljen Deák Ferencz hazánk hallhatatlan bölcse!

Miért is legmélyebb alázattal esedezem Kegyelmességed előtt, méltóztassék a piripócsi járásbirói hivatalra kegyelmesen kinevezni.

legalázatosabb szolgája
Konczlesi Jeremiás,
jobboldali választó.

II.

Magyar királyi igazságügyminiszter ur!

Legkegyelmesebb uram!

Mint hét neveletlen árvának természetes apja, a legalázatosabb képpel járulok kegyelmességed magas szine elébe. Eddigi életpályám Kegyelmes ur! mocsoktalan. A boldog emlékezetü Bach korban, Prottman ő méltósága alatt, a ki mint méltóztatik tudni hüszolgálatáért bárósággal jutalmaztatott, 5 évig voltam hivatalszolga. Koronázás után alkotmányos életünk dicső ujjászületése alkalmával nyugdijaztattam, azonba miután a mostani drágaságban csekély nyugdijamból hét neveletlen árvával kijönni teljes lehetetlen, és miután magamat még elég erősnek érzem arra, hogy egy ülnöki állomást betölthetek: ugyanazért esedezem Kegyelmességed kegyes atyai szive előtt, méltóztassék engemet hét neveletlen árvának egyedüli attyját a hortyogi törvényszékhez mint ülnököt a legkegyelmesebben kinevezni. Ha ezen kérelmem a fenséges miniszterium által teljesittetik, szent hitemre igérem, hogy itt is oly hüséggel betöltöm hivatásomat, mint Prottman ő nagyságánál.

A kegyelmes miniszter uraságnak

földig boruló szegény szolgája
Holubka Mátyás.
penzionált policei Canclei Diener

III.

Méltóságos és nagyságos Igazságminiszter!

Kegyelmes Excellentiás uram!

Alázattal alólirottnak van szerencséje a méltóságos minisztériumhoz az iránt folyamodni, hogy miután ugy erkölcsi mint képességi tekintetekben is képesitve vagyok egy királyi alügyészi állomás betöltésére, ugyancsak azért szerencsém lesz azt elisnyerni.

Kegyelmes excellentiás ur! A lefolyt szomoru emlékü forradalmi évek alatt, mint az ·| alatt ide mellékelt község elöljáróinak és birájának bizonyitványából méltóztatik látni, — politikai viseletemet illetőleg, magamat a most emlitett forradalmi időben erényesen és példásan viseltem, szilárd jógondolkodásu polgárhoz képest minden lázadást szivből gyülöltem, a törvényes rendet kedveltem és egyike voltam azon jobb érzésü lakosok közül, a ki a császári királyi katonaságot is — vidéki ismeretlen határokon keresztül a körül ményekhez képest éjnek idején több izben mint utmutató vezettem s mint a vidéken jártas tehetségemhez képest segédkezet nyujtottam s igy a forradalmi időből ugy vagyok ismeretes, mint jó érzelmü és oly egyén, a ki a tartozott hüségben a törvényes rend mellett tántorithatatlanul megmaradtam.

Excellentiás kegyelmes ur! Nem dicsekvésből mondom, de száz meg száz tanuval erősithetem, hogy a magas kormánynak a jelen müködésemben is egyik tántorithatatlan buzgó hive vagyok, ámbár balpárti embernek tettetem magamat, hanem aztán jótékony áldásosztogatásomat ugyancsak siralmassá tettem Fellegváron, mivel az eddig rendeseü fizetett állami adót 6000 fttal srófoltam feljebb, hogy a balpárt eszmélyét az a nélkül is könnyen ingadozóvá tehető föld népével megértessem, s azt gyülöletessé tegyem.

Ennyi busás érdemeim azt hiszem nyomnak anynyit a latban, hogy a fellegvári alügyészi állomásra Excellentiád által szerény személyem érdemesittetni fog. Maradván Excellentiádnak

jobbágyi hódolati hüséggel
Nepomuk János
fellegvári adószedő.

Puffancsok az iskolák kezdetén.

Tanuló: (egy ötvenest nyujtva: Tanár ur! én kijavittatni jöttem rosz classifikátiómat.

Tanár: (az ötvenest zsebre gyürve:) Hát aztán barátom, tanulgattunk-e a szünidő alatt valamicskét? No lássuk: (könyvet vesz elő:) —

Tanuló: (tüzzel:) Tanár úr, én kijavittatni akarom a kálkulust, nem pedig kijavitani.

Tanár: (szeliden:) Az már más —

Ifjú kártyás: Uraim, én már önöknek a tandijt busásan lefizettem, talán illő volna már, ha meg kezdenék az előadást, mely előadásokból egyszer már nekem is jutna valami.

Vén kártyás: Oh még korán volna, majd csak még repetáltatjuk önnel az eddigieket.

A. Tanuló: „Hát legyen aztán kedve az embernek tanulni, mikor X tanár a szünidő alatt mindig Ninánnak kurizált, s most rám sem néz.

B. Tanuló: Bizony pajtás igazad van, de hátha ugy jártál volna mint én, képzeld csak az én Laurám meg Z. tanárné lett. —

A. Barátom, tanácsolj, melyik iskolába adjam fiamat, a közösbe, vagy a felekezetibe?

B. Egyiket sem tanácsolom, mert a közösbe megszerettetnék vele a közösügyet; a felekezetibe a csalhatatlanságot; hanem hát add a polgári iskolába, ennek már a neve is ajánlatos. —

Tanitó: Hát kis fiam ugye szeretsz te iskolába járni?

Fiú: „Nem szeretek biz én, mert addig a Málcsi, mind megeszi a lekváros kenyeret:

Tanitó: No ne félj fiacskám, csak jó légy, meglásd te is kapsz anyádtól lekváros kenyeret.

Fiú: Nem hiszem én azt, mert a Málcsi mindég akkor kap, ha rosz, ha nyafog.

Egy kis honvéd kurázsi.

(a váczi táborozásból.)

Csatárlánczba állitották a honvédet egy fatörzs mellé s megparancsolta a tiszt, hogy egy könnyen ode ne engedje az ellenségnek a positiót.

Nem sok idő mulva közelg az ellen előőrse, persze tulnyomó számban, ugy hogy a mi honvédünkre is jutott vagy öt darab cserepár.

A honvéd elkezd puffogtatni, a cserepárok vissza, mindég közelebb közelebb ny mulva.

A taktika persze azt hozta volna magával, hogy a tulnyomó erőnek engedve hátráljon a honvéd; a többiek már a tiszt vezényszavára meg is kezdték a visszavonulást, de a mi bakánk csak nem tágit, szembeszáll a cserepárokkal s már már csak nem puskatusra kerül a dolog, midőn a tiszt meglátva a makacs küzdőt kiáltja neki:

„Mit csinál maga Varga! a ki teremtette . . retiráljon mert mingyárt elfogják . . .

— De hiszen vitéz kapitány uram! nem eszik én belőlem oly könnyen ez a csehpimasz, kiáltja vissza Varga s a másik pillanatban már a fa mellől előugorva, a legelső cserepárnak kicsavarta kezéből a fegyvert, s a nyakcsigáját megmarkolva ugy ütötte földhöz ős Holubár vitéz unokáját, hogy szinte nyekkent bele s mire négy társa a meglepetésből magához tért, Varga már akkor zsákmányával, a cserepár fegyverével — szakaszánál termett

A cserepárok aztán csak távolból parlamentiroztak Vargával, hogy adja vissza legyőzött ellenfele fegyverét s ne kivánja, hogy a kudarcz mellett még 24. órai áristomot kapjon. Varga aztán sok kunyorálásra vissza adta a zsákmányt azzal az utasitással: hogy máskor jobban kössék fel a gatyát, ha honvédet akarnak fogni.

József főherczeg meghallván ezt az esetet, reportra vitette Vargát s vállát megveregetvén, a szép szó mellett még egy olyan ujdonatuj tiz forintost is nyomott a markába, mely még aligha volt más halandó tárczájában, mint a Kerkápoliéban.

Szabadkai életképek.

XXXV. kép.

Lénárd főispáni bevonulásának magyarázata.

(Lásd a képet.)

Csicsiri: Nini . . ez szakasztott képmása Lénárd fogatának . .

Borsika: Az hát, melyet a mult vásáron eladtak azon kikötéssel, hogy az installationális szolgálatot megtegye.

---

*

A visegrádi vár-romoknál.

Visegrádi hegy oldalán
Kapaszkodik a karaván,

Végre egy szamáron pedig
Bukott Mikus hetvenkedik.

Lénárd Máte főispáni bevonulása

Zombor és Ujvidék szabad királyi városokba.

Ludas Matyi eredeti okmánytára.

A T. cz. Mészáros Károly urnak és a 77 személlböll álo magyar ujság szerkesztöségnek ajalóm az Nevemett és a verseimett és a törvéngemett,

És kérem a T. cz. Mészáros Károly urott és a Magyar ujság szerkesztöségi társadalmatt Miszerént az 27 versböll álo Levelemnek, fellolvasása és minden verseimnek megmérese után Légyen ezen alakban az egész Magyaralomi lerülettre Magyarul és minden Féle Nyelvre ki Nyómva az Ujságókban —

És én az Nevem éz a Levelem és a törvényem melett fölalok uj évre 1872 re és adig is a szerkesztöségi társadalom Hoz tisztölettell Maradok Nagy Délia és Julia

Költ szep ho 25 1871 dik

Ezen ékes levél kisérctében kapta Ludas Matyi az alábbi nyomtatványt, mint a catholicus irodalom legujabb remekét:

„A Szent Háromság

vagyis a hirneves

Nagy Delia és Julia versei.“

Szent meggyőződésünk lévén, hogy e versfüzet, vagy füzetvers a pesti cath. casino valamelyik érdemes tagjától, talán épen Viola Károly szerzőtől küldetett be Ludas Matyinak, mint a nevezett szent társulat hivatalos közlönyének ismertetés végett, nagy lelki örömmel teszünk eleget a közkivánatnak, midőn ha nem is az egész füzet verset, de a füzet nyelvészetére és kivitelére nézve legragyogóbb gyöngyeit kiválogatva, a pesti cath. casino lelki üdvösségére átadjuk a halhatatlanságnak.

(Az első verselésnek nincs czime.)

„Huszonkét év hogy reánk alkonyodott,
Mikor Görgey bennünket eladott,
A rabnak is feltünt már a csillagja,
Nem soká lesz a magyarra éjszaka.

Nem hiszik, hogy én honvédnek fölállok.
Majd elhiszik ha velük parulázok,
Majd elhiszik ha velük parulázok,
És elmondom a magyar igazságom

Higyék el, hogy ez csak egy szép czitera,
És pedig az igaz biró csiná ta,
És pedig az igaz biró csinálta,
Nagy Delia s Juliának átadta.

Nagy Delia és Julia légy honvéd,
És, ha te ezt a cziterát pengetnéd,
És, ha te ezt a cziterát pengeted,
Honvéd neved dicsőségre emeled!

Hogy a honvéd az zászlóját fentartsa,
Nagy Delia és Julia mondása.
Megpengetem azt a drága cziterát,
Mert a földön még nem hallották mását!

Barátim ez igy el van határozva,
Igy zeng a nagy Delia cziterája,
Mert az első honvéd csak egy cziterás,
A többiről bizonyit majd az irás.

S a czitera nem jegyezhet egyebet,
Mint egy ujan állitott törvényszéket,
Azért ajánlom a magyar nemzetnek,
Kérem ha az hangjára ébrednének.

M á s.

Oh Budavár, óh Budavár,
Egy nemzettel de sokat vár,
Én most téged megköszöntlek
Ujra fénylik dicsőséged,
Azt remélhed

Oh Illések, Eliások, én vagyok.
A cziterás tokk,
Én a földön cziterálok,
Honvédeket verbuválok
És állitok.

Nagy Delia cziterája
Krisztus urunk köröszt fája
Megszólamlott a világba,
Mert ő itélő birája.
Azt állitja.

Szent háromság által adta,
Föláll az ur nagy hatalma.
Reá bizta nemzetemre,
Itt a rabságának vége
Azt igérte.

Ezen versek azt jegyezik,
A szent háromság törvényit,
Nagy Delia által adja,
Szent háromság bizonyitja
Felállitja.

Ezen verseknek a törvény szerint való kiadása, rendeltetett Kisasszony napjára 1871. szempter hó 8-dikára és kiadta a hirneves Nagy Delia és Julia,

Ejnye Gegus bácsi!

Vonatkozólag a „Kecskeméti Lapok“ f. évi 38-dik számámában megjelent „Gyermek-játék“ czimü versre.

Hallod-e jó öreg gyermek
Jámbor Gegus bácsi!
„Kecskeméti Lapok“ utján
Minek csácsi-bácsi:

Nem a te kezedbe való
A lant, a szent lyra..
„Ne sutor ultra crepidam“
Rég meg vagyon irva.

Igaz ugyan, — és e fölött
Disputálni kár is, —
Rághat — ha épen ugy tetszik —
Borostyánt sza . . . is..

De te a babér koszorút
Mind hiába rágod:
Nagy fejedre ki feltegye,
Nem akad barátod.

Döczöghet a corpus juris
Szörnyű forditása —
De a poezisnek hidd el,
Más a technikája.

„Gyermek-játék“ szörny-szülötted
Magva tán agy-vésznek?
Commentár kell hozzá, minden
Tisztességes észnek.

Héj! te sem lész soha Gregus
Csak Geguska hidd el;
Boldogitson az öntudat
Ez őszinte hittel.

Ájász.

Adoma.

Mulatott a bölcskei ember, s széles jó kedvében igy kiáltott Mokonya Palkó czigányhoz:

„Huzzad Palkó“ hatot fiadzott a disznóm, két malacz a tied lesz belőle“ eb a ki szavát nem tartja, és Palkó huzta keservesen világos viradtig.

Mikor aztán másnap Palkó czigány elment egy zsákkal a malaczokért, oda vezeti szőke gazda egy hordóhoz, s azt mondja:

No Palkó! nézd itt van a 6 malacz válaszsz közüle kettőt, a melyik tetszik.

Palkó bele kancsalintván a hordóba, látja, hogy a hordóban egy sündisznó van hat malaczával.

Azóta, ha Mokonya Palkónak malaczot igérnek mindjárt ki jön a flegmájából s czigány cinizmussal kérdi: Talán bizony afféle sökedisnó?

Váczi mitrailleuseok.

Jó két órai mars és csetepaté után „megállj“-t s „pihenj“-t vezényel az ezred parancsnok s a bakák mint a raj letelepednek az országút két oldalára, mig a hátvédet képző huszárság tovább nyomul előre a nyitva hagyott uton.

Egyik baka hatalmas természeti bombardirozással üdvözli a huszárokat; mire egy kifent bajuszu öreg huszárkáplár e szavakkal fordul a bakához:

„Ennye ecsém! azt a csalhatatlanság tagadóját a bornyudnak, adj enni ha éhes, hogy ne bőgjön oly czudarul.“

A gődi csárda közelében patrolirozott egy szakasz honvéd huszár épen, midőn Gablenz egész generálstabjával közelökben nyargalt el.

Egyik vitéz, igy szólitja meg az utánuk bámuló szakasz vezetőt:

Őrmester uram! mit csináltunk volna most, ha ez a posztirozás tréfa nem volna?“

— Mit csináltunk volna.. felelé az őrmester.. hát elfogtuk volna a német istenit. —

Tudomásul előfizetőinknek és az olvasóknak.

Több évi tapasztalásból tudjuk, hogy a heti lapok előfizetőinek egy nevezetes része késni szokott megrendeléseivel, mely körülmény az évnegyed elején a lap expeditiójánál rendesen kisebb nagyobb zavart okoz; hogy ezt kikerüljük, az új évnegyedi **első számot azoknak is megküldjük, kiknek előfizetése már lejárt.** A kik nem széndékoznak lapunkat megtartani, tessék azt minden genirozás nélkül visszaküldeni, hogy neveiket az előfizetők jegyzékéből kitörülhessük. A kik azonban szivesek elfogadni és megtartani az első számokat, azokat ugy tekintjük mint lapunknak **folytonos pártfogóit.**

A „Ludas Matyi“ szerkesztősége.

A legcsalhatatlanabb és legbiztosabb óvszer a

CHOLERA ELLEN.

Ezen gyógyszer csalhatatlanabb mint a római pápa; zicherebb mint a nagy lutri; és bámulandóbb csodahatásu, mint a Dal-Cin ficzamtapogató ujja.

A cholera bekövetkezhetőségének meggátlására, nincs más mód, mint a mit én ajánlok; eltávolitására nincs más óvószer, mint az én csodaszerem.

Ezen csodaszer a legbiztosabban megfertőzteleniti mind azon helyeken, városokban és falvakban az ártalmas légkört, hol az már Borsszem Jankó által rég inficiálva van.

Hogyan szerezhető meg ezen cholera elleni csodaszer?

Az eljárás következö: Végy ki édes atyámfia! a bugyellárisból vagy ládafiából egy *rongyos osztrák forintost* és öt darab *fényes Lónyai magyar piczulát.* Ezt a csekély öszveget küld el (magadtól uram! ha szolgád nincs) a patikba. (Notabéne az én patikám a póstahivatal, patikásom a póstamester.) A patikás aztán megirja a receftet, persze utalvány alakjában és felküldi azt nekem

Pestre, városháztér 6-ik sz. a.

hol épen a „Szent Háromság“ patikája van. És én ezen **1 frt 50 kr.** taksáért mindegyik patziensemnek küldök egész három hónapig, meddig a kura tart, a cholera üzö hetedhét országon ismert „Ludas Matyi“-féle lapdacsokból hetenként egy egy dózist.

Figyelmeztetem a nemes publikomot, hogy az általam előirt eljárást lelkiismeretesen kövesse s ezen leghathatósabb cholera elleni gyógyszerre okvetlenül prenumeráljon, mert különben nem állok jót, hogy mindazokat, kik a prenumeratiót, tehát a kurát elhanyagolják, elő nem fogja a némethas!

Ludas Matyi,
a cholera hasonszenvi doktora.

Bizonyitvány.

Hogy a fentebb ajánlott gyógyszer leghathatósabb és legbiztosabb mentőszer a cholera ellen, bizonyitjuk.

Doktor Humor, m p. (L. S.) Doktor Viczez, m. p. (L. S.)

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: **Mészáros Károly.**

Pest, 1871. Nyomtatta idősb Poldini Ede, úri-utcza 7. sz.